

seslove, hvilket flertallet opfatter således, at virksomheder, der opfylder kravene i de gældende arbejderbeskyttelseslove, kun vil få begrænsede omkostninger de første år efter arbejdsmiljølovens ikrafttræden.

Endelig lægger flertallet betydelig vægt på, at tempoet for udviklingen af arbejdsmiljøet og dermed udmøntningen af lovens rammebemyndigelser kommer til at hvile på en afbalanceret vurdering af hensynet til en stadig forbedring af sikkerheden og sundheden i arbejdsmiljøet over for hensynet til virksomhedernes behov for at kunne planlægge og tilrettelægge deres drift på baggrund af en harmonisk udvikling.

Flertallet er klar over, at flere af rammebestemmelserne i lovforslaget kan udfyldes med store økonomiske konsekvenser til følge for virksomhederne. I sådanne tilfælde bør arbejdsministeren ved reglernes udformning tillægge de udtalelser, der fremkommer fra de rådgivende instanser, afgørende betydning. I samme forbindelse henstiller flertallet, at der ved udfyldelsen af rammebestemmelserne tages hensyn til tilsvarende regler i udlandet.

Flertallet kan henholde sig til de af arbejdsministeren givne oplysninger vedrørende udformningen af en fremtidig *bedriftssundhedstjeneste*, men ønsker at understrege, at det er en forudsætning for det videre arbejde med udformningen af en bedriftssundhedstjeneste, at denne tænkes opbygget som et integreret led i virksomhedernes interne sikkerhedsorganisation. Hermed er imidlertid ikke taget stilling til den konkrete form, som sundhedstjenesten skal have i forhold til virksomhederne. Sandsynligvis vil formen variere stærkt alt efter virksomhedens størrelse, branche og beliggenhed. Eksempelvis vil de alment praktiserende læger i mange tilfælde være de bedst egnede til at varetage den medicinske del af bedriftssundhedstjenesten, mens det i andre tilfælde vil være naturligt med ansættelse af egentlige bedriftslæger.

Flertallet ønsker imidlertid ikke på nuværende tidspunkt at foregribe nogen stillingtagen til bedriftssundhedstjenestens nærmere udformning. Den politiske beslutning om den fremtidige sundhedstjenestes opbygning må afvente det iværksatte udvalgsarbejde. Flertallet lægger vægt på, at arbejdsministeren over for udvalget har betonet, at han i folketingssamlingen 1976-77 regner med, at overvejelserne om bedriftssundhedstjenestens udformning vil være afsluttet, og at der på denne baggrund vil

være mulighed for at forelægge folketinget et konkret forslag herom. Flertallet må under alle omstændigheder lægge vægt på, at den politiske beslutning om bedriftssundhedstjenestens udformning træffes af folketinget, og kan derfor tiltræde arbejdsministerens ændringsforslag til § 88, der bl. a. medfører, at tidspunktet for ikrafttrædelsen af § 13 fastsættes ved lov.

Flertallet tillægger det betydning, at arbejdsministeren i et samråd om lovforslagets kapitel 11 om *lægeundersøgelser m. v.* har givet tilsagn om, at spørgsmålet om de forebyggende lægeundersøgelser vil indgå i den nedsatte arbejdsgruppes kommissorium, således at folketinget vil få mulighed for at tage stilling til spørgsmålet om disse lægeundersøgelser sammen med beslutningen om den fremtidige bedriftssundhedstjeneste.

Flertallet opfordrer på denne baggrund arbejdsministeren til at udvise tilbageholdenhed med at undytte de muligheder for udvidelser i bemyndigelserne i kapitel 11 i forhold til de gældende regler, indtil spørgsmålet om bedriftssundhedstjenesten er afklaret.

Arbejdsministeren har i et ændringsforslag til § 68 foreslået en udbygning af *arbejdsmiljøfondet* baseret på en afgift fra arbejdsgiverne. Bidragene til fondet vil efter ændringsforslaget over en 3-årig periode efter lovens ikrafttræden stige fra de nuværende 3,7 mill. kr. til 30 mill. kr. årlig.

Flertallet kan tiltræde denne gradvise udvidelse af fondet, da behovet for en forebyggende indsats i form af forøget information, uddannelse og forskning må opfyldes, hvis lovforslagets målsætning skal gennemføres. Flertallet lægger vægt på, at udviklingen sker gradvis, og at der fra arbejdsministerens side er givet tilsagn om, at der ved anvendelsen af fondets midler til forskningsformål især lægges vægt på kontraktforskning.

Endvidere finder flertallet det vigtigt, at der sker en klar opgavefordeling mellem arbejdsmiljøfondet, det foreslåede arbejdsmiljøinstitut og direktoratet for arbejdstilsynet, således at dobbeltarbejde og bureaukratisering undgås. Flertallet finder det også værdifuldt, at det er arbejdsmarkedets parter, der i arbejdsmiljørådet får en direkte indflydelse på fondets virke.

Arbejdsministeren har i denne forbindelse oplyst, at den nærmere afgørelse af disse problemer må bero på det opbygningsarbejde, der skal foregå efter lovens vedtagelse i samarbejde med arbejdsmarkedets parter, men mini-